

Við svikabrøgdum misti javnaðarflokkurin formannskapin og meirlutan í nevndunum í Froðbiar sóknar kommunu

Til sóknarstýrisvalið á Tvøroyri seinast vundu javnaðarmenn 4 menn. Teirra mótstøðumenn fingu 3 og taptu valið, taptu rættin til at sita við leiðsluni.

Men hóast lógin er so háttáð, at javnaðarmenn væl kundu sett formannskapin (við val av formanni og næstformanni) og allar nevndirnar, hildu teir, at beint var at royna at skapa eitt gott samarbeiði við mótstøðumenninar, har ið tað var gjørligt, til frama fyri sóknina.

Javnaðarmenn lótu tí mótstøðumenninar fáa næstformannin og umboð í nevndum eftir listastyrkini.

Men so hendir tað, at mótstøðumenninir við sínum oddamanni Cl. Eliassen fara undir at »manoveras« fyrri at fáa sær leiðsluna, har ið tann parlamentariski rætturin hevði givið javnaðarmönnum hana.

Og tað eydnaðist teimum at fáa Símun Hammer, ið var valdur sum javnaðarmaður, at svikja.

Við Símun Hammers hjálp rændu teir sær ræðið í flakavirkinum, ið hevði tað úrslit, at flakavirkid fór av

hondum kommununnar innan eitt ár aftaná, at teir rændu sær ræðið har. Hetta kostaði kommununi 600.000 kr. Hetta úrslit var so mikið harmilgari sum tað, at áðrenn teir tóku ræðið, var tað eydnast javnaðarmönnum at tryggja eina drift av flakavirkinum, so ikki bara kommunan var vissad at bóhalda tað, men eisini vinna pening og fáa sterka kraft at seta stódrift í lag.

Næsta politiska svik, ið Símun Hammer var fingin at gera, var at hjálpa andstøðumönnum at taka meirlutan í nevndum. Her var fyrst og fremst talan um veganevndina. — Hetta skiftið varð kommununi til miklan smeit.

Og nú við nýrarskiftið tóku andstøðumenn javnaðarmanna við hjálp av sama politiska svikjara formannsessin til Cl. Eliassen. Politiski svikjarin fekk so næstformannsessin.

Men hvør er betri, tann ið sveik, ella tann, ið fekk svikið í lag og grammur tók við svikabragdsins fyrstu frukt og gav politiska svikjaranum næstformannsessin afturfyrri?

Endurnýggjan av skipaflota okkara

8. januar í ár legði Føroya Javnaðarflokkur soljóðandi uppskot til lóg um landsins økjan av fiskiflota føyoyngja:

Gr. 1.

Allir peningastovnar í Føroyum eru skyldugir at veita Føroya lógtingi fyrsta rætt at læna úr stovnum til skipakeyp eins og til skipabygging tann pening, ið tokur er til láns.

Gr. 2.

Fyri hesi lán kunnu peningastovnarir ikki taka hærri rentu enn 1/2 % yvir innsetrentuna.

Gr. 3.

Landsstýrið hevur heimild at læna pening, ið er neyðugur aftrat tí peningi, tað annars hevur til skipakeyp og skipabygging, so tað kann verða fort at fáa landinum tørvandi fiskiskip.

Gr. 4.

Í samráð við lógtingsins figgjarnevnd verður landsstýrið í árinum 1957 at keypa ella gera sáttmála um bygging av 5 stórum diesel- ella oljufundum trolarum.

Gr. 5.

Landsstýrið og figgjarnevndin verða at gera av, um hesir trolarar skulu verða seldir ella latinir til rakstur og útarbeiðing av fiskimannasamtökum. Her verða samtökur á plássum við serliga stórum fiskiskipatroti at eiga framhjárætt.

Gr. 6.

Aftrat tí toka og lænta peningi —

samanber gr. 1 og 2 — verða tær inntøkur, ið lógtingið verður at fáa við einkarsølum sínum av skreyt- og tubbaksvorum, el- og radiogreiddum og tólum, at nýta til endurnýggjan av fiskiflota føyoyngja.

Gr. 7.

Í samráð við lógtingsins figgjarnevnd hevur landsstýrið heimild at læna fiskimönnum, fiskimannasamtökum, feløgum og partafeløgum uppskoytislán til lán frá realkreditstovnum og øðrum til keyp av fiskiforum.

Gr. 8.

Úr landskassanum kann landsstýrið í samráð við figgjarnevndina veita mánni, samtøku ella felagi beinleiðis peningastuðul sum luta- ella partapening.

Gr. 9.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

Fíðmerkingar:

Endurnýggjan av skipaflota okkara er hildið fram sum hin týðningarmesti spurningur her á lndi. Hann er tað við: Eingin storri harmur kann vera enn at vera fyrri tí býti, at sjómenn okkara vegna trot á góð og nýtandi fiskifor megu luta sær í túndtali út av landinum. Serliga ilt nýtir hetta, tá ið tað er so vordid, at fiskimenn okkara við sínum arbeiði — og tað eru teir noyddir at taka heldur enn at liggja í armóð — hjálpa teimum londum, ið eru í harðastu kapping við okkum á fiskimarknaðinum.

Hin einasta bótin fyrri hesum ólagi er, at vit fáa skjótt og brátt nógv nýtíman veiðifor, ið eru kappingarfor við grannafjóðirnar. Og í hesum fori má takast so stórliga til, at alt landið, allar landsins kreftur, verða noyddar at leggja rygg til.

Føroya javnaðarflokkur aftrar seg tí ikki við at leggja frammanfyri setta uppskot til endurnýggjan av okkara skipaflota á tingborðið.

Í 1943 hevði flokkurin í bókling-

inum »Arbeiði til øll á sjógvi og landi« uppskot, ið sipaðist hesum, men var kanska sterkari, tí peningastøðurnar vóru dyggari tá enn nú.

Tess verri vann hetta uppskotið tá ikki somdir, men varð felt. Rákið var væl hart tá. Men tað er harðari í dag, og eru ábyrgdarmenn landsins nú nærri at ásanna, at ikki sleppst undan risatak hjá landinum fyrri at fáa skip.

Nú má rokka ella stokka.

Lýsing frá Landsstýrinum

Maskinmenn, motormenn, skiparar ella stýrimenn, sum sokja undantaksloyvi at mynstra, skulu víssa sær tilmæli frá starvsfeløgum sínum frammanundan.

L. v.

Johan Djurhuus

Kunngerð

um skatting av inntøkum í Íslandi í 1956.

Inntøka fingið í íslenskari fiskivinnu í 1956 verður tald við í sjálvuppgávuni til føroyska heimakommunu fyrri skattaárið 1957 (í Tórshavn 1957/58) við helvtini av brutto inntøkuni eftir avrokning, roknað eftir kurs 42.

Tórshavn, 2. januar 1957.

LÍKNINGARRÁÐ FØROYA

Lýsing

Sambært grein 17 í føroysku skattalógini frá 12. mars 1923 lýsir Tórshavnar líkningarnevnd hvønn búgva í Tórshavnar kommunu, sum verður at áliknast persónligan kommunuskatt fyrri skattaárið 1957-58, skyldigan til annaðhvørt sjálvan ella við fulltrúa — tó við fulltrúargevarans egna ádyrgd — í **seinasta lagi 15. januar 1957** og teir, sum skyldu hava at føra lóggildar handilsbøkur, í **seinasta lagi 31. januar 1957** at geva upp inntøku sína fyrri árið 1956 samsvarandi teim sjálvuppgávum og roknskapum, sum nevndin letur flýggja skattgjalðarunum. Serstakliga verður víst á, at persónar, sum í yrki sínum vanligu nýta hetta í sjálvuppgávuni. Hesi útfyllingarskjøl verða at endurflyggja **Tórshavnar líkningarnevnd**.

Somuleiðis verður gjørt kunnigt, at hann, sum ikki gevur upp inntøku sína í áðurnevndu tíðarfrestum, samsvarandi lógina missir rættin til at mótmæla skattalíknin síni, um hann ikki kana vísa á, at skattalíknin er meir enn 25% hægri enn veruliga inntøka hansara. Er munurin meir enn 25%, skal hann gjalda skatt av veruligu inntøku síni við 25% í bót.

Hann, sum onga sjálvuppgávu hevur fingið við útflyggjanina, eigur sjálvar at snúgva seg til líkningarnevndina, tá møguleg mistøk við útflyggjanina onga ávirkan á undannevndu ásetingar hava.

Persónar, sum eru skyldigir at føra lóggildar handilsbøkur og skattskyldig deyðsbúgv, skulu saman við sjálvuppgávuni senda inn rakstrarroknskap og uppgjerd yvir figgjarstöðu við rakstrarársins byrjan og enda.

Sjálvuppgávur, sum ikki eru innkomnar áðrenn áðurnevndu frestir í tí fyriskrivaða sniði og rætt undirskrivaðar, kunnu ikki verða kravdar tiknar til umhugsunar.

Arbeiðsgevarar verða biðnir um at geva frágreiðingar um goldnar lønir o. a. m. til arbeiðsfólk sít, og mugu teir í **seinasta lagi 15. jan. 1957** senda líkningarnevndini hesar frágreiðingar, sum teir eru skyldigir til samb. § 34 í áðurnevndu lóg. Um arbeiðsgevari ber seg undan, kunnu hesar frágreiðingar verða kravdar fram av yvirvaldinum við dagbót.

Somuleiðis verður kunnigt, at hann, sum til skaða fyrri kommunu miðvíst gevur skeiva sjálvuppgávu ella gevur líkningarnevndini skeivar upplýsingar um inntøku ella ognar- og forimunarviðurskifti síni, **verður sektaður við, at hann til kommununa bétir upp til 10 ferðir tann skatt, sum hann hevur svikið.**

Øll verða biðin um at skriva nøvn og bústað, (gotunavn og húsnúmer) skildra á sjálvuppgávuna, so tey verða ikki misskild.

Húsaegarar fáa at víta virði av bústaði í egnum húsum við at venda sær til líkningarnevndina máitr. 1063.

Tórshavnar líkningarnevnd.